Impresii după turneul de la Cannes

„Tinerii noştri împietriţi în faţa românilor!"

Este ora 20,30. Stau de vorbă cu antrenorul Gheorghe Ola în holul aerogării Băneasa. Discuţia cu primul autor al victoriei de la Cannes este foarte simplă, termenii sînt rezervaţi, modeşti, sporind, din primul moment, consideraţia reporterului.

GH. OLA: Nu ştiu ce idei au născut în marele public rezultatele obţinute la Cannes, dar vreau să vă spun că a fost mai greu decît ar putea să pară la prima vedere. Sistemul eliminatoriu a impus, din primul minut al turneului, o întrecere pe cît de înverşunată, pe atît de strînsă, de prudentă, de dură chiar, pe alocuri. Ca la orice meci de cupă, echipele au căutat să-şi asigure întîi apărarea şi apoi au încercat să pună în valoare.

REP.: Aşa se explică cîştigarea turneului cu numai 3 goluri înscrise de echipa noastră?

GH. OLA: Este o explicaţie de esenţă. De altfel, 6 din cele 12 partide s-au terminat la egalitate, la scoruri minime.

REP.: Aflîndu-ne într-o împrejurare fericită, să renunţăm la o altă explicaţie...

GH. OLA: De acord. De altfel, eficacitatea insuficientă a echipei pe care o antrenez n-a fost şi nu este un secret, rezolvarea ei preocupîndu-mă intens şi la ora actuală.

REP.: Deoarece este firesc să vorbim, cu precădere, despre virtuţile învingătorilor şi nu despre lipsurile lor, v-aş ruga să ne împărtăşiţi impresiile pozitive pe care vi le-a lăsat turneul şi jocul echipei române de-a lungul lui.

GH. OLA: Într-un turneu, impecabil organizat, înconjurat de un impresionant entuziasm al unui public cald, generos — care a manifestat faţă de echipa noastră o extraordinară simpatie (la sfîrşitul finalei, publicul a năvălit în vestiare, luînd ca... souvenire, aproape un rînd de echipament!) formaţia română s-a impus prin următoarele calităţi: 1. O admirabilă putere de luptă; 2. Joc calitativ bine organizat; 3. Viteză mare de acţiune.

REP.: Care sînt jucătorii care au dat cel mai bun randament?

GH. OLA: Ştefănescu (după părerea multora, cel mai bun fotbalist al turneului), Caniaro, Petreanu, Decu, Broşovschi şi Hajnal au ieşit în evidenţă dintr-un ansamblu merituos fără excepţie.

REP.: Care a fost partida cea mai grea?

GH. OLA: Au fost... două. Semifinala cu puternica echipă a U.R.S.S., pe care am egalat-o la... cornere în ultimul minut de joc, învingînd-o la... vîrstă şi, bineînţeles, finala cu Franţa. Luînd conducerea în secunda 30 a jocului, am rezistat asaltului echipei gazdă şi puternicei galerii „Allez la France!", care s-a dat bătută abia spre sfîrşitul partidei cînd a aplaudat cu sportivitate echipa noastră.

REP.: Ce-aţi mai putea să ne spuneţi în concluzie? Apreciaţi ca utilă această „etapă-Cannes" premergătoare turneului U.E.F.A.?

GH. OLA: Extrem de utilă, pentru continuarea procesului de pregătire a jucătorilor şi apoi prin analiza jocului reprezentativelor care au evoluat — U.R.S.S., Franţa şi Israel — prima dintre ele fiindu-ne adversară directă în grupa U.E.F.A.

...Răsfoim ziarele „l'Equipe", „l'Aurore", „Nice-Matin". Iată cîteva citate: *„Nos jeunes pétrifiés devant des Roumains"* („Tinerii noştri împietriţi în faţa românilor" — titlul din l'Equipe, după finala cu Franţa). *„Echipa română are o incisivitate deosebită, are vivacitate, spontaneitate, eleganţă, are o bună tehnică şi un joc colectiv demn de respect"* („Nice-Matin"). *„Finala a evidenţiat un mare jucător, Ştefănescu, fotbalistul nr. 1 al turneului.* (l'Equipe).

Acestea sînt părerile neutrilor. Trebuie să le credem!

Marius POPESCU

Iată lotul complet al juniorilor români

BALONUL E ROTUND

PASA GREŞITĂ

Din corul huiduielilor care însoţeşte, de obicei, fazele nereuşite de joc disting adesea diapazonul înalt al unor fluierături adresate autorilor de pase greşite.

Poate că aceste execuţii defectuoase — sau care par defectuoase, şi vom vedea de ce — n-ar trebui judecate cu atîta uşurinţă, cum o facem noi din tribunele unui stadion.

Eu cred că ar fi bine să ne punem mai ales două întrebări:

— jucătorul căruia i s-a adresat pasa a făcut tot ce îi stătea în putere pentru a intra în posesia mingii?

— pasa a fost sesizată de adresant, a ştiut acesta să vină prompt, pe fracţiune de secundă, la „întîlnire" cu balonul?

Personal, într-o perioadă, am dat foarte multe pase greşite, poate mai multe decît cele bune — şi asta în special după ce m-am întors din Anglia, unde m-am pregătit în cadrul clubului Arsenal Londra.

Vreau să mă explic.

Pasele scurte, la cîţiva metri, date partenerului tău, sînt cele mai sigure, nu comportă nici un risc. Un fotbal cu pase scurte este adesea mai spectaculos, iar circulaţia balonului în asemenea condiţii lasă impresia unei tehnici superioare.

Îndrăznesc să afirm că, totuşi, lucrurile nu stau aşa, ba, dimpotrivă, cred că adevărul este exact contrariul!

Convingerea aceasta am căpătat-o la şcoala fotbalului englez, care mi-a schimbat aproape complet optica cu privire la pasă.

Pînă atunci, ca mijlocaş-extrem ofensiv, adresam pasele interilor sau mijlocaşilor de margine, după caz. Erau pase scurte, sigure, prea sigure chiar şi aveam să-mi dau seama mai tîrziu că aceste pase atît de precise, lăudate de cronicarii vremii, nu reprezentau prea mare merit personal. Dacă stau şi mă gîndesc bine, pot spune chiar că asemenea pase nu aduceau un aport substanţial în jocul echipei mele.

La Arsenal mi-am dat seama că englezii foloseau de preferinţă pasele lungi, deschiderile pe extremă („lansările" cum se spune în terminologia consacrată), poate tot atît de lungi adresate unui vîrf de atac înfipt în inima apărării adverse sau situat pe diagonală, în preajma careului fermecat.

Am trecut imediat la transformarea propriului meu joc, considerînd că trebuie să-mi asum riscul paselor lungi, alternînd astfel, după necesităţi, cele două categorii de pase: lungi şi scurte.

Mi-am dat uşor seama că pasele lungi necesitau o mai bună execuţie tehnică şi erau mai dificile — chiar pe vremea cînd nu se practica marcajul sever de astăzi — implicînd în primul rînd tărie şi o mare exactitate spre a ajunge la destinaţie, pe jos, pe sus, sau la înălţimea dorită.

Am exersat, în consecinţă, zile şi săptămîni la rînd. La început nu a fost de loc uşor — şi îmi răsună şi acum în urechi murmurele de nemulţumire ale publicului oborean cînd am aplicat, acasă, noua mea manieră de joc. Spectatorii nu şi-au dat seama că vreau să pun în practică o altă modalitate de joc, de o mare eficacitate, şi că sînt încă în perioada de sondaj.

Adept al acestui gen de pase a devenit şi Cîrjan, astfel încît am împărţit amîndoi frăţeşte cantitatea de huiduieli care ne erau adresate.

Totuşi, noi am mers înainte, eu de regulă cu deschiderile lungi pe aripi sau cu baloanele aruncate peste zidul ultimilor apărători, iar Cîrjan cu faimoasele sale pase lungi pe extrema opusă, în care era maestru şi poate unicul executant perfect pe ţară.

Fundamentarea unui joc de atac pe acest gen de pase, mai puţin spectaculoase dar eficace, corespundea acelei „practicităţi" proprii spiritului anglo-saxon şi ele erau la noi oarecum o noutate. Dar noutatea aceasta trebuia adoptată, tocmai pentru eficienţa ei.

Curînd am ajuns la o stăpînire bună a execuţiei paselor lungi şi am dat — cred — un randament superior celui din liniştita perioadă a paselor „sigure", scurte.

Calitatea unor pase trebuia apreciată şi prin prisma riscului şi dificultăţii pe care şi le asumă executantul.

În fotbalul actual, mai ales, unde marcajul strict a devenit o obsesie pentru atacanţi, efectuarea paselor lungi impune o pregătire tehnică deosebită.

Dezaprobînd prin vociferări vehemente o pasă lungă şi nefructificată, creăm în sufletul unor jucători o stare de timorare şi inhibiţie extrem de primejdioasă pentru evoluţia lor.

Din păcate, asistăm prea des la scene penibile şi manifestări nesportive ale unor spectatori, poate şi din cauza neînţelegerii acestei idei.

Se ignoră amănuntul că jucătorul „vinovat" de imprecizia unei pase lungi ar fi putut să paseze lateral, şi foarte precis, colegului de alături, care însă nu era şi partenerul aflat în cea mai bună poziţie de joc.

O pasă „sigură", deci scurtă, are o valoare mai redusă în raport cu pasa lungă trimisă la momentul oportun, care poate schimba întregul joc de pe un cîmp pe altul!

Sînt necesare şi pasele scurte, folosite uneori în scop tactic, la mijlocul terenului, pentru temporizarea şi pentru temperarea unui adversar prea vijelios, dar cu ajutorul lor vom obţine cel mult un efect psihologic, nu şi un cîştig de teren bazat pe elementul surpriză.

Nu negăm, deci, rostul şi utilitatea paselor scurte, căci cu ajutorul lor putem face şi lucruri pozitive, cum este jocul înşelător pentru atragerea adversarului, spre a-l surprinde apoi descoperit şi vulnerabil în partea opusă sau în propria-i jumătate de teren.

Vreau doar să arăt că este o mare diferenţă ca execuţie tehnică, între pasa scurtă şi pasa lungă, căci nu trebuie să pierdem nici o clipă din vedere scopul final al jocului de fotbal, golul.

De aceea, în postura care îmi este poate cea mai plăcută şi convenabilă de spectator, eu aş admira mai puţin anumite dantelării uşoare între doi vecini de pe teren, de genul „na-ti-o ţie, dă-mi-o mie", păstrîndu-mi aplauzele pentru o îndrăzneaţă pasă lungă pornită spre un ţel precis: faza de gol, chiar şi atunci cînd nu-şi atinge perfect ţinta.

...Cît despre huiduieli — în ceea ce mă priveşte, am reuşit pînă acum să le pot stăpîni, ca şi pe celelalte instincte ancestrale care zac de fapt în fiecare din noi, în mine şi în dumneata... iubite cititor.

Petre STEINBACH

fotbal

Înaintea minutului 1!...

Lotul A — Vojvodina 1-2 (0-0)

Sîntem de cîteva ore oaspeţii Timişoarei. Transmutaţia de ultimă oră a meciului cu Vojvodina din oraşul cu 2 echipe în „A" (Arad) în localitatea cu 2 echipe de „B" a declanşat aici, subit, o vie emulaţie fotbalistică. La antrenamentul de marţi — sîntem informaţi — au asistat aproape 1000 de spectatori, care seara la autobuz au făcut coadă la autografe. Cel mai solicitat — aţi ghicit! — Dumitrache; cel mai interpelat — Bujor Hălmăgeanu, fostul apărător al lui Poli.

Timişoara are memorie.

★

Pe medicul lotului, dr. D. Tomescu, l-am întîlnit inopinat în holul hotelului Central.

— Avem mici necazuri — ne-a spus el.

— !?!

— Lîngă Dumitrache, încă nerefăcut, va sta se pare pe tuşă şi Sătmăreanu, gripat. N-are rost să-l forţăm. În sfîrşit, să vedem ce zice şi Angelo...

★

Ora 10,30. Şedinţă tehnică la etajul 6 al aceluiaşi hotel. Se pregăteşte verificarea de după-amiază cu echipa celebrului Vujadin Boşkov. Fiecare jucător ascultă cu atenţie sarcina ce-i revine în cadrul planului tactic de ansamblu. Se pomeneşte atît de des de 4—2—4, de 4—3—3 şi alte asemenea formule ale unei elastice dinamici de joc încît, vrînd-nevrînd, mi-amintesc de o butadă a lui Villy Shankly, renumitul manager al lui F. C. Liverpool: **„Cînd mă voi retrage la pensie, mă voi dedica trup şi suflet grădinăritului. Pentru a-mi aşeza răsadurile de flori în formă de... 4—2—4, 4—3—3"...**

★

La camera 407. Îi găsesc pe Em. Vogl şi Angelo Niculescu. Îmi atrage atenţia o carte aşezată pe una din noptiere: „Misterele Parisului" a lui Eugène Sue. Cine-o citeşte? Nu întreb. N-are rost. Mă gîndesc că... misterele Atenei sînt mult mai mult la ordinea zilei!

(Urmare din pag. 1)

rea careului mic) spre poarta lui Ciani, dar mingea este deviată în extremis de Savici; în min. 45, Tufan centrează la Năsturescu, aflat în poziţie bună de şut, însă acesta ratează voleul.

La puţin timp după pauză se înscriu două goluri în două minute, ambele din penalti: în min. 48 Boc îl deposedează neregulamentar în careu pe Nikezici şi Dakici transformă impecabil lovitura de pedeapsă. În min. 50, Zenko îl coseşte pe Tufan, infiltrat pînă în apropierea careului mic, şi arbitrul Iosif Ritter indică hotărît punctul de la 11 m. Execută Lucescu, Ciani îi ghiceşte intenţia (mingea trimisă pe jos în dreapta portarului), dar deşi atinge balonul nu-l poate împiedica să se rostogolească în plasă. Paradoxal, deşi lotul a egalat repede, în perioada care urmează joacă din ce în ce mai slab. Circulaţia în teren se efectuează acum cu dificultate, se greşesc pase simple, se mizează prea mult pe şuturile lui Dinu de la distanţă.

În schimb, oaspeţii (împroşpătaţi cu cei trei jucători care au intrat după pauză) joacă acum ca la carte. În apărare ei efectuează un marcaj strict, în atac toată echipa se demarcă şi îşi presează adversarul minute întregi. În ultimul minut al jocului deznodămîntul se produce: Pelovici şutează din apropiere, nelăsîndu-i lui Răducanu posibilitatea să intervină. A condus corect Iosif Ritter ajutat la tuşă de I. Boroş şi Coloman Bogdan, următoarele formaţii:

LOTUL A: Răducanu — Sătmăreanu (min. 46 Anca), Boc, Dan, Deleanu (min. 75 Mocanu), Ghergheli, Dinu, Năsturescu, Dembrovschi, Domide (min. 30 Tufan), Lucescu.

VOJVODINA: Ciani — Alexici, Becearevici, Savici, Dakici, Zenko, Ivezici, Radosav, (min. 46 Rakici), Birovlev (min. 46 Nikezici), Pirmayer, Pusibirk (min. 46 Pelovici).

De la F. R. Fotbal

De la F. R. Fotbal ni se comunică următoarele hotăriri luate de către Biroul colegiului central al antrenorilor:

— Ca urmare a sesizării comisiei centrale de competiţii şi disciplină, şi a colegiului central al arbitrilor, Biroul colegiului central al antrenorilor a analizat atitudinea complet necorespunzătoare a antrenorului Titus Ozon faţă de arbitrii de la jocul Jiul — Dinamo Bucureşti din 23.III.a.c., cînd a recurs la ameninţări şi jigniri la adresa acestora; ca şi încercarea de a incita o parte din spectatori şi conducători împotriva conducătorilor jocului, atitudine urmată, apoi, în ziua de 27.III.a.c. de aprecieri reprobabile la adresa conducerii colegiului central al arbitrilor.

Avînd în vedere că antrenorul Titus Ozon nu este la prima abatere de acest fel i se dă un AVERTISMENT PUBLIC.

Ca urmare a atitudinilor reprobabile a antrenorilor Pavel Bădulescu-Bardatz şi Virgil Hanu, care la meciul dintre echipele Chimia şi Metalul Plopeni au pătruns pe terenul de joc, insultînd şi ameninţînd arbitrul de centru, şi a lui Florea Alexandru care, în plus, a şi lovit un jucător la meciul dintre echipele Sirena şi S. N. Oltenita, colegiul central al antrenorilor hotărăşte:

— Se retrogradează pe timp de trei luni cu o categorie de clasificare antrenorul Florea Alexandru şi i se dă avertisment public, urmînd ca la prima abatere să fie exclus din corpul antrenorilor.

— Se dă un ultim avertisment public antrenorilor Pavel Bădulescu—Baradatz şi Virgil Hanu, urmînd ca la prima abatere să li se aplice cele mai severe sancţiuni.

Azi, la Ploieşti

România—R. D. Germană (tineret)

Azi, la Ploieşti, lotul de tineret va întîlni selecţionata similară a R. D. Germane. Primul meci amical internaţional al tinerilor noştri fotbalişti a stîrnit un viu interes în rîndurile amatorilor jocului cu balonul rotund din localitate.

Antrenorul federal D. Schileru va alcătui „11"-le cu care va începe partida din următorul lot: Rămureanu, Moldovan — Creţu, N. Ionescu, V. Stoicescu, R. Vlad, Vigu, Dincuţă, Dumitru, Angelescu, Uiţăleanu, Pantea, Oprea, Sălceanu, Lupulescu, Moţ.

Echipa R. D. Germane a sosit marţi în Capitală, urmînd ca azi să se deplaseze cu autocarul la Ploieşti.

Meciul va începe la ora 16,30 şi va fi condus de arbitrul bulgar V. Gaidarov.

Metalul Tîrgovişte — Lotul de tineret sub 21 de ani 1-0 (0-0)

TÎRGOVIŞTE, 9 (prin telefon). Lotul de tineret (jucători sub 21 de ani), care se pregăteşte pentru jocul de la Udine (Italia) a susţinut un joc de verificare cu formaţia Metalul. Partida a constituit un bun prilej de verificare pentru Lotul de tineret, a scos în evidenţă unele carenţe ca, de exemplu, ineficacitatea înaintării, insuficienta sprijinire a atacului de către mijlocaşi s.a. În repriza I lotul a folosit cîteva rezerve şi poate asta a fost cauza jocului mai slab. În partea a doua a meciului selecţionabilii s-au mişcat ceva mai bine, dar linia ofensivă a rămas datoare, n-a reuşit să treacă de apărarea localnicilor. Unicul gol al partidei a fost marcat de Pîrvu (min. 46).

LOTUL DE TINERET: **Moldoveanu — Firan, Olteanu, Sărac, Al. Moldoveanu, Popovici, Tătaru, Petrescu, Neagu, Marica, Decu. Au mai jucat: Baumgartner — în poartă, Florescu şi Manea.**

M. AVANU — coresp. principal

SELECŢIONATA SECUNDĂ ŢINUTĂ ÎN ŞAH DE REPREZENTATIVA TIMIŞOAREI: 3-3 (3-2)

TIMIŞOARA, 9 (prin telefon, de la trimisul nostru). Secunzii tricolorilor au fost în acest meci mai puţin agresivi decît ne-am fi aşteptat. Meciul a debutat în stil de... handbal: 4 goluri în 14 minute. Scorul l-au deschis timişorenii, chiar în primul minut, cînd Fodor a luat o minge scăpată de Datcu şi, după doi paşi, a aruncat-o nestingherit în poarta goală. Timişorenii au majorat rapid scorul. La o fază lentă, fără orizont, Petrovici aflat la 25 m de poartă a tras puternic, pe sus, mingea a lovit bara, ricoşînd în plasă. Era min. 10 şi aveam impresia că gazdele vor obţine facil victoria. Selecţionaţii şi-au amintit însă brusc că pe marginea terenului sînt şi antrenorii lotului A şi şi-au onorat rapid cartea de vizită. Pornită de la centru (după golul lui Petrovici), mingea a ajuns la Şchiopu, acesta a demarat scurt, a centrat şi Tufan a şutat sec la colţ. După 4 minute faza s-a repetat, însă pe partea stîngă, de această dată Grozea fiind cel care a iscălit golul. Aşadar, 2—2 în min. 14. Dar, în ciuda egalităţii iniţiativa se menţinea de partea gazdelor. În min. 34, Şchiopu a executat un corner şi Tufan, printr-o uimitoare foarfecă, a trimis balonul în colţul lung, scorul devenind 3—2 pentru lotul B.

După pauză, aspectul partidei nu s-a schimbat. Egalarea a survenit — ca un răspuns al timişorenilor — tot printr-o execuţie tehnică neobişnuită. În min. 76, Hălmăgeanu a încercat neinspirat un dribling, mingea s-a lovit de Fodor şi acesta a ţîşnit spre poartă. Stoperul naţionalei B l-a faultat şi lovitura liberă de la 18 m a fost executată de Speriosu care, cu un şut cum n-am mai văzut, a trimis balonul, cu efect, în colţul scurt.

A arbitrat bine Tr. Cruceanu (Arad).

LOTUL B: Datcu (min. 46 Gornea) — Ivăncescu, Barbu, Hălmăgeanu, Tudorie, Libardi, Axente, Şchiopu, Grozea, Tufan (min. 46 D. Ene), Creiniceanu (min. 46 Kallo).

TIMIŞOARA: Tatar (min. 46 Korec) — Surdan, Bodrojan, Calinin, Speriosu, Fulop, Seceleanu, Panici, Fodor, Petrovici, Ilie.

A. CĂLIN

NOI AMĂNUNTE DE LA ŞEDINŢA COMISIEI TEHNICE A FEDERAŢIEI INTERNAŢIONALE DE HANDBAL

(Urmare din pag. 1)

1970, calificările disputate pentru ediţia anulată urmînd să rămînă valabile. O singură problemă este încă nerezolvată: cine va fi ţara organizatoare. Consiliul F.I.H. aşteaptă... oferte. În cazul cînd nu se va prezenta nici un solicitant, viitoarea ediţie va fi programată în 1971, apoi în 1973 şi aşa mai departe.

O altă problemă discutată a fost cea a campionatului mondial masculin de handbal în 11. Această competiţie trebuie să aibă loc în R.F.G. în vara anului 1969. Dar, cu toate solicitările organizatorilor nu s-au înscris decît 5 formaţii (R.F.G., Olanda, Elveţia, Austria şi Portugalia). În aceste condiţii, Consiliul a aprobat propunerea făcută de „T.K." şi anume ca handbalul în 11 să nu mai figureze în calendarul internaţional oficial al F.I.H. Deci, în viitor nu se vor mai organiza campionate mondiale de handbal în 11.

— În legătură cu turneul olimpic ce s-a stabilit?

— În primul rînd vreau să informez pe cititorii „Sportului" că „T.K" a ascultat o expunere făcută de federaţia din R.F.G., organizatoarea turneului olimpic. Delegatul acestei federaţii a precizat că la turneu vor lua patre 16 echipe. Vor fi calificate direct primele 8 echipe clasate la C.M. din 1970, celelalte echipe urmînd să dispute meciuri de baraj pentru ocuparea următoarelor 8 locuri. Cele 16 formaţii participante vor fi împărţite în patru serii. Primele două clasate din fiecare serie vor forma două grupe semifinale, în cadrul cărora se va juca, ca şi în preliminarii, sistem turneu, după care primele clasate îşi vor disputa locurile 1 şi 2, cele de pe locurile secunde locurile 3—4 etc. Interesant este faptul că în această nouă formulă meciurile se vor disputa în localităţi situate pe o rază de 120 km de München, echipele efectuînd deplasările în trenuri speciale care vor pleca chiar din gara satului olimpic. Turneul de handbal va avea o durată de 13 zile, menţinîndu-se în actualitate, deci, aproape pe toată durata Jocurilor Olimpice, programate între 26 august şi 11 septembrie 1972.

— În încheiere, încă o întrebare: ţinînd seama de repartizarea echipei române în grupa „C" a C.M. şi de valoarea actuală a formaţiilor naţionale, ce şanse acordaţi selecţionatei noastre reprezentative?

— Sincer să fiu, este foarte greu de făcut pronosticuri. Înainte de toate pentru că în handbal s-a produs o egalizare valorică a unui număr de 6—8 echipe. Pînă anul viitor se mai pot schimba multe lucruri şi în componenţa selecţionatelor naţionale. Totuşi, comparînd situaţia actuală cu cea de la ediţia anterioară se poate aprecia că handbaliştii români au acum, în preliminarii, o misiune mai puţin dificilă. Aceasta, însă, nu înseamnă că sarcina lor va fi uşoară. Departe de mine intenţia să spun aşa ceva. Apreciind că partidele de calificare nu vor furniza surprize de proporţii, în primul meci echipa noastră va întîlni Franţa, un adversar de loc comod, mai ales că evoluează pe teren propriu, va urma meciul cu Elveţia (care se va califica în jocurile cu Luxemburg) şi apoi jocul cel mai greu, cel cu R.F. a Germaniei. În cazul cînd ocupă primul loc în serie, jucătorii români vor înfrunta în continuare echipa clasată pe locul secund în grupa A, care după toate probabilităţile va fi cea a Suediei sau R.D. Germane. Dacă trec şi de acest hop, în semifinală sportivii români vor avea în faţă învingătoarea dintre Danemarca şi Iugoslavia. Firesc, acestea sînt numai supoziţii. Important este ca lotul român să continue să muncească cu seriozitate, să-şi ridice potenţialul valoric la toţi factorii pentru a se prezenta la întrecerile din cadrul C.M. pe măsura posibilităţilor reale ale jucătorilor selecţionaţi. Într-un cuvînt, jucătorii să se antreneze şi să se lase antrenaţi, iar cadrele de specialitate să lucreze cu toată priceperea şi pasiunea lor.

Discuţia s-a încheiat aici. Cu acest îndemn pe care antrenorii lotului şi jucătorii îl vor citi şi asupra căruia, în mod sigur vor reflecta cu toată seriozitatea. Speranţa noastră, a tuturor celor ce iubim handbalul, este că ei îi vor înţelege sensul şi-l vor urma, pentru ca medalia de bronz din 1967 să fie schimbată pe o alta de un metal mai preţios în 1970! Handbalul românesc are, aşa a dovedit-o doar de atîtea ori! — o valoare certă şi mari posibilităţi de progres. De aceea revenirea pe primul loc în ierarhia mondială este posibilă.

CONCURSUL EXCEPŢIONAL PRONOEXPRES — 20 APRILIE 1969

A ÎNCEPUT VÎNZAREA BILETELOR

O nouă ocazie de a obţine autoturisme, vă oferă concursul excepţional Pronoexpres din 20 aprilie. El atribuie în număr nelimitat autoturisme: Dacia 1 100, Moskvici 408 cu 4 faruri şi radio, Skoda 1000 M.B. şi Trabant 601.

Prin tragere la sorţi se acordă: 10 autoturisme şi 45 excursii „Turul capitalelor" cu avionul, durata circa 17 zile.

Se mai atribuie şi premii numeroase în bani.

Cu 30 lei puteţi participa la toate cele 10 extrageri. În total se extrag 100 de numere.

Nu uitaţi! Sîmbătă 19 aprilie, este ultima zi pentru procurarea biletelor.

● Mîine, vineri 11 aprilie a.c. va avea loc la Bucureşti în sala Clubului Finanţe Bănci din str. Doamnei nr. 2, cu începere de la ora 18,30, tragerea obişnuită Loto. Tragerea va fi radiodifuzată.

Nu uitaţi! Astăzi este ultima zi pentru procurarea biletelor.

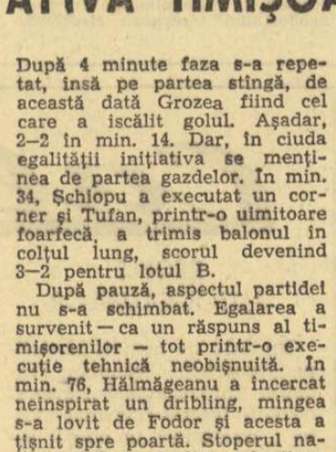

PRONOEXPRES

Numerele extrase la concursul nr. 15 din 9 aprilie 1969:

EXTRAGEREA I:
17 5 6 21 40 24

FOND DE PREMII: 400 594 lei

EXTRAGEREA a II-a:
3 41 45 22 18 32 35

FOND DE PREMII: 326 379 lei.

BĂTĂUŞII SĂ FIE ASPRU SANCŢIONAŢI!

Barajul pentru menţinerea sau promovarea în prima divizie la hochei pe gheaţă a adus un plus de atractivitate întrecerilor din cele două categorii de campionate republicane: A şi B. Am asistat, în paralel, la o dispută pasionantă între Agronomia Cluj şi Petrol Geologie Bucureşti în vederea evitării ultimului loc în clasamentul diviziei A, iar în cealaltă categorie la un spectaculos duel, declanşat încă din start, între formaţiile Tîrnava Odorheiul Secuiesc şi Avîntul Gheorghieni. În cele din urmă, barajul a opus pe Petrol Geologie şi Tîrnava Odorheiul Secuiesc care, conform regulamentului, şi-au disputat întîietatea (pentru locul vacant din „A") tur-retur.

Primul meci a fost tare, dar nu brutal, ambele echipe abordînd jocul cu multă ambiţie şi decizie, scorul rămînînd la consumarea celor 60 de minute egal: 3—3. A urmat partida decisivă şi echipele s-au arătat în continuare dispuse să lupte corect, în limitele unei depline sportivităţi aproape două reprize. Minutul 39 (sau mai precis cu 8 secunde înainte de încheierea reprizei a doua) a marcat începutul unor grave incidente. Tarcsi (Tîrnava) l-a lipit, neregulamentar (cu crosa ridicată) la mantinelă pe Şt. Ionescu (Petrol Geologie). Acesta a ripostat cu pumnii, moment care a dat naştere la o încăierare în care au intervenit toţi jucătorii ambelor echipe. S-au aplicat lovituri, au fost sparte căşti, arbitrul Fl. Gubernu (care a încercat să tempereze spiritele) a fost grav accidentat la o mînă. În mod cu totul regretabil, în acest incident au intervenit şi cîţiva spectatori veniţi din Odorheiul Secuiesc, în frunte cu tatăl jucătorului Tarcsi, iar unul dintre aceste elemente turbulente a trebuit să fie transportat de urgenţă la spital, prezentînd o comoţie cerebrală. De altfel, trebuie specificat că susţinătorii echipei din Odorheiul Secuiesc au încărcat atmosfera cu dezagreabile suite de huiduieli şi apostrofări, incitîndu-i pe jucători. Lipsindu-le stăpînirea de sine, educaţia nervilor necesară unor adevăraţi sportivi, jucătorii n-au ignorat provocările şi, în consecinţă, au dat curs duritătilor.

La spectacolul inadmisibil de pe patinoarul din Poiana Braşov au contribuit nu numai indisciplina şi nervozitatea exagerată a jucătorilor, dar şi totala lipsă de organizare a meciurilor de baraj şi a celor pentru „Cupa României". Federaţia a delegat la cinci jocuri (unul se desfăşura dimineaţa, iar altul după amiază), doar trei arbitri de centru precum şi un nepermis de restrîns corp de oficiali auxiliari. De asemenea, uneori a lipsit asistenţa medicală, şi în plus, n-am înţeles de ce echipele şi forul de resort n-au preferat patinoarul 23 August din Capitală, net superior din toate punctele de vedere. Argumentul că s-a urmărit să se facă propagandă acestui frumos sport, care a primat în programarea întrecerilor la Poiana Braşov, nu poate sta în picioare, întrucît exista trista experienţă a ultimei manşe a campionatului diviziei A, cînd se vindeau cca. 10—15 bilete pe zi. În acest fel, barajul şi „Cupa României", care la Bucureşti ar fi adus în tribunele patinoarului 23 August cîteva mii de spectatori, au fost de la început condamnate unui deplin anonimat.

Revenind la scenele de huliganism la care am fost martori pe patinoarul din Poiana Braşov, trebuie să recunoaştem că ele s-au mai repetat şi în alte ocazii. În speranţa că organele de miliţie vor sancţiona spectatorii turbulenţi certaţi cu bunul simţ, credem că de data aceasta vor fi luate măsuri drastice şi împotriva antrenorilor respectivi (pentru că se pare că pedepsele nu au suficient efect numai la jucători), ei răspunzînd în primul rînd de munca educativă. Mai mult decît atît, după părerea noastră nici una dintre cele două echipe (Petrol Geologie şi Tîrnava) nu merită onoarea de a evolua în divizia A. Şi aceasta nici din punct de vedere al nivelului de pregătire şi tehnică şi, cu atît mai puţin, din acela al spiritului de disciplină. Ar fi cea mai eficace măsură pentru restabilirea disciplinei şi întărirea fair-play-ului în acest sport bărbătesc.

Tr. IOANIŢESCU